

til de danske Ryster ogsaa indenfor en Afstand af 300 Faane. Det ærede Medlem gjorde blandt mange andre Indvendinger ogsaa den gjældende, at Regjeringen, hvis den gif ind herpaa, vilde fravige sine tidligere Principer; men det tror jeg dog neppe med fuld Ret kan siges, at den Stund det nævnte Fiskeri nu er frit ikke blot med Puls- og Bøtvaad, men endogjaa med Drivvaad; og man maa dog tro, at den Lovgivning, der er bleven til endogjaa i de seneste Aar, ikke har staaet i Strid med Regjeringens tidligere Principer. Det ærede Medlems Udtalelse er endnu saa meget forunderligere, som Ministeriet i sin Tid har givet Mænd, der vare kjendte med dette Vaadbrug, offentlig Understøttelse for at indføre det langs Verne, og det maa dog være et eklatant Bevis for, at en Frihed som den nævnte ikke kan være i Strid med Regjeringens Principer. En anden af det ærede Medlems Indvendinger var denne, at det Forbud, han ønsker, ligesom er i Fiskernes Interesse, ligesom man ogsaa derved vilde undgaa al den Riv og Splid, der paa enkelte Steder endog havde udartet til Haandgribeligheder. Skal man nu tale om Fiskernes Interesser, saa maa Fiskernes Optræden dog have en vis Betydning for Bedømmelsen deraf, og skjøndt jeg ligesom den høitærede Ordsfører just ikke lægger stor Vægt paa de Udtalelser, der ere fremkomne fra Fiskerne, saa vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at hvad der er fremkommet, taler imod det ærede Medlem, idet der er indsendt til Rigsdagen Andragender med 2,380 Underkrifter for Vaadbrug i sin Helhed, men kun med 657 Underkrifter mod Vaadbrug, saa at altsaa Forholdet mellem Underkrifternes Tal for og imod er omtrent 4:1. Jeg skal kun en passant nævne denne Kjendsgjerning. Endvidere anførte det ærede Medlem, at i alle andre Lande med Undtagelse maaske af Preussen, hvor Forholdene vare ham ubekjendte, brugtes saadanne Malevaad ikke, og navnlig udtalte det ærede Medlem, at han vidste bestemt, at de ikke brugtes i Slesvig og Holsten. Det tør jeg tillade mig ganske bestemt at benegte, idet disse Vaad netop bruges i Flensborg, Saderslev og Alabnraa Fjorde, hvor endogjaa mange danske Fiskere deltage i Pulsvaadfiskeriet. Vel har Preussen gjennem en Forordning forbudt Brugen af Jelen i disse Fjorde og lagt Brugen af dem udenfor en Kurve af 300 Faane, men den har ingenlunde forbudt Snorvaad inde i Fjordene, og det er kun den Slags Vaad, Flertallet foreslaar at give Tilladelse til langs de danske Ryster, hvorimod jo i § 5 al Drivvaad forbydes. Men Hovedgrunden, hvorfor det ærede Medlem modsætter sig Flertallets Forslag under Nr. 2, var denne, at det deri omtalte Vaadbrug overhovedet var skadeligt for Fiskemængdens Bevarelse, og han henvisste som Siøtte derfor til mangfoldige Udtalelser fra den dygtige og niðjere Fiskerikommission. Jeg tror nu, at man skal være ikke saa ganske lidt forsigtig med

at bruge disse Udtalelser; thi det er saa naturligt, at Kommissionen ofte har maattet udtale sig med meget stor Styrke mod Vaadbrug. Den har talt om Vaadbrug i dets Helhed, saaledes som det nu er. Nu er Drivvaad jo nemlig lovligt overalt, med Undtagelse af i Limfjorden, til enhver Tid af Aaret og med de allerfineste Masker, og det er Noget, som jeg tror, at selv alle Fiskere indrømme, at et Vaadbrug, saaledes som det nu finder Sted, er høist ødeleggende; men gaar man over til et Vaadbrug af den Art, Flertallet har foreslaaet, nemlig hvor Vaaden trækkes til Vaadnet, og dette altsaa bliver stillestaende og ikke bundsløbende, og hvor Vaadnet forsynes med meget større Masker end dem, der nu bruges, nemlig med Masker, som ere overensstemmende med Lovgivningen for Limfjorden, og naar Tiden istedetfor at strække sig over hele Aaret indskrænkes til en mindre Del af dette, saa tror jeg, at Kommissionens Dom, hvis man begjærede den, vilde falde noget anderledes ud; at den i Virkeligheden vilde dette, fremgaar af flere Udtalelser i Kommissionens Protokol, naar der, vel at mærke, er Tale om det bestemte Vaadbrug, Udvalges Flertal anbefaler. Med den høitærede Formands Tilladelse turde jeg maaske oplæse enkelte af disse Udtalelser. Den 12te August 1873 har Fiskerikommissionen foretaget en Udflugt til Roskilde Fjord for der at prøve de Vaad, der af enkelte Medlemmer af Kommissionen vare fremstillede som uskadelige. Kommissionen fordelte sig paa tre Vaade Matten mellem den 12te og 13de August, og efterat den har forklaret ved Tegning, hvorledes Vaadnet var, resumere den det Indtryk, den har faaet af dette Vaads Brug, saaledes: „Flertallet af Udvalgets Medlemmer synes i det Hele at have modtaget det Indtryk, at, om det nærværende Fiskeri med Bøtvaad, naar Vaaden drages til Vaadnet, endogjaa kunde have sine mindre gode Sider, kunde det dog ikke henføre til de egentlig skadelige eller fordervelige Nedskaber, og at det kunde blive end mere uskadeligt ved, at Maskeribden forstørredes.“ Kommissionens naturvidenskabelige Medlem, Dr. Lütken, siger hertil endvidere: „at det heller ikke er dem (disse Vaad), hvorover der i de af Ministeriet fremsendte Udstykker er Klage, i alt Fald ikke de af disse, hvor Nedskabets Brug nærmere oplyses eller beskrives; der er der enten Tale om Drivvaad eller — som i Andragendet fra Fiskere i Sorøens, i et Forhør, optaget af Politimesteren i Solbæk, i en Erklæring fra en Herredsfoged ved Roskilde-fjorden, om Slæbevaad, der drages til den stærkt forankrede Vaad; de ved nærværende Leilighed foreviste Nedskaber hørte, anvendte paa den Maade som i Dag, ikke til de „bundsejende“ eller „bundskrabende“ Nedskaber, til hvis Misbrug han i foregaaende Møde havde hentydet efter det derom i Andragenderne Fremhævede“. Det er Flertallet i Fiskerikommissionen, der udtaler sig saaledes, og tidligere støttet af det naturvidenskabelige Medlem i